Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

27. marts 2025*

»Præjudiciel forelæggelse – frie varebevægelser – toldunion – EU-toldkodeksen – artikel 119, stk. 3 – fejl begået ved udstedelse af varecertifikater – godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter – den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse – tillæg I – artikel 32 – administrativt samarbejde – kontrol af oprindelsesbeviser«

I sag C-351/24,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Veszprémi Törvényszék (retten i første instans i Veszprém, Ungarn) ved afgørelse af 29. april 2024, indgået til Domstolen den 15. maj 2024, i sagen

C/C Vámügynöki Kft.

mod

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, S. Rodin, og dommerne N. Piçarra og N. Fenger (refererende dommer),

generaladvokat: D. Spielmann,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– den ungarske regering ved M.Z. Fehér og R. Kissné Berta, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved O. Dani, A. Demeneix og F. Moro, som befuldmægtigede,

* Processprog: ungarsk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 119, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT 2013, L 269, s. 1, herefter »toldkodeksen«), sammenholdt med artikel 32 i tillæg I til den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse, godkendt på Den Europæiske Unions vegne ved Rådets afgørelse 2013/94/EU af 26. marts 2012 (herefter »den regionale konvention«).

2 Denne anmodning er blevet fremsat i forbindelse med en tvist mellem C/C Vámügynöki Kft. (herefter »C/C«) og Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (direktoratet for klager ved den nationale skatte-, afgifts- og toldmyndighed, Ungarn) (herefter »klagedirektoratet«) vedrørende sidstnævntes afslag på C/C's ansøgning om fritagelse for told.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Artikel 15 i toldkodeksen med overskriften »Oplysninger til toldmyndighederne« bestemmer:

»1. Enhver person, som er direkte eller indirekte involveret i opfyldelsen af toldformaliteter eller i toldkontrol, skal på toldmyndighedernes forlangende inden for en nærmere angivet tidsfrist stille alle nødvendige dokumenter og oplysninger til rådighed for disse myndigheder i en passende form og yde al den bistand, der er nødvendig for opfyldelsen af disse formaliteter eller for denne kontrol.

2. En person, der indgiver en toldangivelse, en angivelse til midlertidig opbevaring, en summarisk indpassageangivelse, en summarisk udpassageangivelse, en reeksportangivelse eller en reeksport meddelelse til toldmyndighederne, eller indgiver en ansøgning om en bevilling eller en anden afgørelse, er ansvarlig for samtlige følgende:

a) rigtigheden og fuldstændigheden af oplysningerne i angivelsen, meddelelsen eller ansøgningen

b) ægtheden, rigtigheden og gyldigheden af alle dokumenter til støtte for angivelsen, meddelelsen eller ansøgningen

c) hvor det er relevant, overholdelsen af alle forpligtelser, der gælder i forbindelse med henførsel af varerne under den pågældende toldprocedure eller udførelsen af de tilladte transaktioner.

Første afsnit gælder også alle oplysninger i enhver anden form, som kræves af eller gives til toldmyndighederne.

Hvis det er en toldrepræsentant for den pågældende person, jf. artikel 18, der indgiver angivelsen, meddelelsen eller ansøgningen eller giver oplysningerne, er den pågældende toldrepræsentant også omfattet af de forpligtelser, der er anført i nærværende artikels første afsnit.«

4 Denne kodeks' artikel 116 med overskriften »Almindelige bestemmelser« foreskriver i stk. 1:

»Med forbehold af de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, skal der ydes godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløb på grundlag af følgende:

[...]

c) fejl begået af de kompetente myndigheder

[...]«

5 Nævnte kodeks' artikel 119 med overskriften »Fejl begået af de kompetente myndigheder« har følgende ordlyd:

»1. I andre tilfælde end dem, der er omhandlet i artikel 116, stk. 1, andet afsnit, og i artikel 117, 118 og 120, ydes der godtgørelse af eller fritagelse for et import- eller eksportafgiftsbeløb, når det beløb, der svarer til den oprindeligt meddelte toldskyld, er lavere end det skyldige beløb på grund af en fejl, som de kompetente myndigheder har begået, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) debitor kunne ikke med rimelighed forventes at have opdaget fejlen og

b) debitor handlede i god tro.

[...]

3. Er præferencebehandlingen af varen indrømmet på grundlag af et administrativt samarbejde med myndighederne i et land eller område uden for Unionens toldområde, anses et ukorrekt certifikat udstedt af disse myndigheder for en fejl, som ikke med rimelighed kunne forventes opdaget, jf. stk. 1, litra a).

Udstedelse af et ukorrekt certifikat anses dog ikke for en fejl, når certifikatet er baseret på eksportørens ukorrekte fremstilling af de faktiske forhold, medmindre det er klart, at de udstedende myndigheder var bekendt med eller burde have været bekendt med, at varen ikke var berettiget til præferencebehandling.

Debitor anses for at have handlet i god tro, når debitor kan påvise, at vedkommende i den periode, hvor de pågældende forretningsaktiviteter fandt sted, har udvist omhu for at sikre sig, at samtlige betingelser for præferencebehandling var opfyldt.

[...]«

Den regionale konvention

6 I henhold til den regionale konventions artikel 1, stk. 1, fastlægges bestemmelserne vedrørende oprindelsen for de varer, der handles med inden for rammerne af de relevante aftaler, som er indgået mellem de kontraherende parter, i denne konvention.

7 Tillæg I til den regionale konvention vedrører definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« og metoderne for administrativt samarbejde. Afsnit V i dette tillæg med overskriften »Oprindelsesbevis« indeholder artikel 15 med overskriften »Generelle krav«. Denne artikel bestemmer i stk. 1:

»Produkter med oprindelse i en af de kontraherende parter er ved indførsel i en anden kontraherende part omfattet af de fordele, der er fastsat i de relevante aftaler, såfremt der fremlægges et af følgende oprindelsesbeviser:

a) et varecertifikat EUR.1, hvortil modellen findes i bilag IIIa

[...]«

8 Afsnit VI i nævnte tillæg med overskriften »Ordninger for administrativt samarbejde« indeholder dette tillægs artikel 31 med overskriften »Administrativt samarbejde«, som bestemmer:

»1. Toldmyndighederne i de kontraherende parter skal gennem Europa-Kommissionen forsyne hinanden med aftryk af de stempler, der anvendes på toldstederne ved udstedelsen af varecertifikater EUR.1 og EUR-MED, og med adresserne på de toldmyndigheder, der er ansvarlige for kontrollen af disse certifikater, oprindelseserklæringer og EUR-MED-oprindelseserklæringer.

2. For at sikre en korrekt anvendelse af denne konvention yder de kontraherende parter gennem de kompetente toldmyndigheder hinanden gensidig bistand ved kontrollen med ægtheden af varecertifikater EUR.1 og EUR-MED, oprindelseserklæringer og EUR-MED-oprindelseserklæringer og med rigtigheden af de oplysninger, der afgives i disse dokumenter.«

9 Samme tillægs artikel 32, som ligeledes er en del af dets afsnit VI, har overskriften »Kontrol af oprindelsesbeviser« og foreskriver:

»1. Efterfølgende kontrol af oprindelsesbeviser foretages ved stikprøver, og i øvrigt når den importerende kontraherende parts toldmyndigheder nærer begrundet tvivl om dokumenternes ægthed, de pågældende produkters oprindelsesstatus eller opfyldelsen af de øvrige betingelser i denne konvention.

2. Med henblik på gennemførelse af bestemmelserne i stk. 1 tilbagesender den importerende kontraherende parts toldmyndigheder varecertifikatet EUR.1 eller EUR-MED og fakturaen, hvis den er blevet forelagt, oprindelseserklæringen eller EUR-MED-oprindelseserklæringen eller en kopi af disse dokumenter til den eksporterende kontraherende parts toldmyndigheder, i givet fald med angivelse af årsagerne til, at der anmodes om kontrol. Samtlige dokumenter og oplysninger, som de er kommet i besiddelse af, og som tyder på, at angivelserne i oprindelsesbeviset er ukorrekte, fremsendes til støtte for anmodningen om kontrol.

3. Kontrollen gennemføres af den eksporterende kontraherende parts toldmyndigheder. De er i denne sammenhæng berettiget til at kræve alle oplysninger og foretage alle former for kontrol af eksportørens regnskaber eller enhver anden kontrol, som de finder hensigtsmæssig.

4. Hvis den importerende kontraherende parts toldmyndigheder træffer afgørelse om at suspendere præferencebehandlingen af de pågældende produkter, mens de afventer resultatet af kontrollen, skal de tilbyde at frigive produkterne til importøren med forbehold af de sikkerhedsforanstaltninger, de måtte finde nødvendige.

5. De toldmyndigheder, der har anmodet om kontrol, skal snarest muligt underrettes om resultaterne heraf. Det skal klart fremgå af disse resultater, om dokumenterne er ægte, og om de pågældende produkter kan anses som produkter med oprindelsesstatus i en af de kontraherende parter og opfylder de øvrige betingelser i denne konvention.

6. Hvis der i tilfælde, hvor der er begrundet tvivl, ikke foreligger svar inden ti måneder regnet fra datoen for anmodningen om kontrol, eller hvis svaret ikke indeholder tilstrækkelige oplysninger til at fastslå de pågældende dokumenters ægthed eller produkternes virkelige oprindelse, afslår de anmodende toldmyndigheder at indrømme præferencebehandling, medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

10 I løbet februar måned 2022 rettede C/C som indirekte toldrepræsentant for importselskabet Best-Epil Kft. henvendelse til Nemzeti Adó- és Vámhivatal Csongrád-Csanád Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (den nationale told- og skattemyndigheds direktorat for regionen Csongrád-Csanád, Ungarn) (herefter »toldmyndigheden i første instans«) med henblik på overgang til fri omsætning af friske mandariner afsendt fra Kosovo og attesteret med oprindelse i Tyrkiet i henhold til de relevante varecertifikater EUR.1 udstedt af toldmyndighederne i Kosovo (herefter »de omhandlede varecertifikater«).

11 Efter overgangen til fri omsætning anordnede toldmyndigheden i første instans den 5. maj 2023 en kontrol efter frigivelse, i løbet af hvilken kontrol denne myndighed fastslog, at de omhandlede varecertifikater ikke var i overensstemmelse med bestemmelserne i hverken den regionale konvention eller Kommissionens meddelelse 2021/C 418/12 om anvendelsen af den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse eller protokollerne om oprindelsesregler for diagonal kumulation mellem de kontraherende parter i denne konvention (EUT 2021, C 418, s. 24, herefter »Kommissionens meddelelse«) med den begrundelse, at de omhandlede varer i deres egenskab af landbrugsprodukter ikke kunne indrømmes præferencebehandling inden for rammerne af relationerne mellem Den Europæiske Union, Kosovo og Tyrkiet. Endvidere kunne toldmyndighederne i Kosovo heller ikke certificere en sådan behandling.

12 Toldmyndigheden i første instans fastsatte endvidere ved afgørelse af 16. august 2023 det samlede toldbeløb, der skulle efteropkræves, til 2 580 000 ungarske forint (HUF) (ca. 6 350 EUR) med pålæg til C/C om at betale dette beløb.

13 Den 18. august 2023 indgav C/C på grundlag af toldkodeksens artikel 116, stk. 1, litra c), en ansøgning om fritagelse for told til toldmyndigheden i første instans. Til støtte for denne ansøgning gjorde C/C gældende, at betingelserne i denne kodeks' artikel 119, stk. 3, var opfyldt,

for så vidt som det – idet de omhandlede varecertifikater var blevet udstedt af toldmyndighederne i Kosovo på grundlag af den ordning for administrativt samarbejde, der er indført ved den regionale konvention – måtte antages, at den fejl, som disse certifikater var behæftet med, ikke skulle anses for »med rimelighed [at] kunne forventes opdaget« som omhandlet i nævnte kodeks' artikel 119, stk. 1, litra a), uden at det var nødvendigt at foretage yderligere kontrol i denne henseende.

14 Da toldmyndigheden i første instans gav afslag på C/C's ansøgning, indbragte sidstnævnte en klage for klagedirektoratet, som stadfæstede afgørelsen fra toldmyndigheden i første instans.

15 Klagedirektoratet anførte bl.a. i sin afgørelse, at de omhandlede varecertifikater ikke var blevet udstedt på grundlag af det administrative samarbejde, som er etableret i artikel 31 i tillæg I til den regionale konvention, således at den undtagelse, der er fastsat i toldkodeksens artikel 119, stk. 3, ikke fandt anvendelse, og at det derfor i henhold til toldkodeksens artikel 119, stk. 1, litra a), skulle undersøges, om det med rimelighed kunne forventes, at C/C havde opdaget den fejl, der var blevet begået af toldmyndighederne i Kosovo.

16 Klagedirektoratet fandt, at selv om toldmyndighederne i Kosovo havde begået en fejl, måtte C/C med rimelighed kunne have forventes at have opdaget den, henset til, at C/C udøvede sin erhvervsvirksomhed på toldområdet, rådede over de nødvendige bevillinger inden for området og havde relevant specialviden og erfaring vedrørende toldbehandling. C/C burde derfor have opdaget, at de omhandlede varecertifikater var behæftet med en fejl, eftersom denne fejl klart fremgik af disse dokumenter.

17 C/C har anlagt sag ved Veszprémi Törvényszék (retten i første instans i Veszprém, Ungarn), som er den forelæggende ret, med påstand om annullation af klagedirektoratets afgørelse samt afgørelsen fra toldmyndigheden i første instans og om, at det pålægges sidstnævnte at indlede en ny procedure.

18 C/C har gjort gældende, at toldkodeksens artikel 119, stk. 1 og 3, fandt anvendelse på selskabets situation, eftersom de omhandlede varecertifikater var blevet udstedt inden for rammerne af et »administrativt samarbejde« som omhandlet i artikel 31 i tillæg I til den regionale konvention. På grundlag af et sådant administrativt samarbejde forpligter toldmyndighederne sig til at meddele hinanden stempelaftryk og kontaktadresser. I det foreliggende tilfælde vidner den omstændighed, at Kosovos toldmyndigheder ved udstedelsen af de omhandlede varecertifikater anvendte de stempler, der var blevet meddelt for udstedelsen af varecertifikater EUR.1, om, at disse toldmyndigheder handlede inden for rammerne af det administrative samarbejde, der omhandles i toldkodeksens artikel 119, stk. 3.

19 C/C har endvidere anført, at de ungarske toldmyndigheder burde have indledt den kontrolprocedure, der er foreskrevet i artikel 32 i tillæg I til den regionale konvention, og burde have henvendt sig til toldmyndighederne i Kosovo for at få dem til at kontrollere rigtigheden af de omhandlede varecertifikaters indhold. C/C har gjort gældende, at selskabet lovligt og i god tro kunne antage, at toldmyndighederne i Kosovo havde udstedt de omhandlede varecertifikater under korrekt anvendelse af bestemmelserne i denne konvention.

20 For den forelæggende ret har klagedirektoratet gjort gældende, at toldmyndighederne i eksportlandet, dvs. Kosovo, i henhold til den regionale konvention og Kommissionens meddelelse ikke lovligt kunne attestere, at varerne havde præferenceoprindelse i Tyrkiet. Ifølge dette direktorat kan den kontrol, der er foreskrevet i artikel 32 i tillæg I til den regionale

konvention, foretages, hver gang den importerende kontraherende parts toldmyndigheder nærer »begrundet tvivl« om bl.a. dokumenternes ægthed. Nævnte direktorat har imidlertid aldrig næret nogen tvivl om de omhandlede varecertifikater, eftersom det var muligt med sikkerhed at fastslå, at disse dokumenter var behæftet med en fejl og uegnede til at attestere oprindelsesstedet, således at der ikke var anledning til at indlede en procedure til kontrol af oprindelsesbeviserne som omhandlet i denne bestemmelse. I øvrigt kan den omstændighed, at toldmyndighederne i Kosovo gjorde brug af de stempler, der blev anvendt ved udstedelsen af varecertifikater EUR.1, ikke anses for en omstændighed, der godtgør, at der foreligger et »administrativt samarbejde«.

21 Klagedirektoratet har endvidere anført, at eftersom C/C havde relevant faglig viden og erfaring på toldområdet, kunne selskabet med rimelighed forventes at have opdaget den fejl, som de pågældende varecertifikater var behæftet med. I henhold til toldkodeksens artikel 119, stk. 1, litra b), skal spørgsmålet om C/C's gode tro desuden undersøges særskilt fra spørgsmålet om, hvorvidt selskabet med rimelighed kunne forventes at have opdaget denne fejl, idet disse betingelser er kumulative. Den omstændighed, at C/C handlede i god tro, udelukker følgelig ikke, at selskabet med rimelighed kunne forventes at have opdaget den nævnte fejl. Endelig har klagedirektoratet gjort gældende, at i henhold til toldkodeksens artikel 15, stk. 2, litra b), er en person, der indgiver en toldangivelse, ansvarlig for ægtheden, rigtigheden og gyldigheden af alle dokumenter til støtte for denne angivelse.

22 Den forelæggende ret har anført, at det er ubestridt mellem parterne i hovedsagen, at de pågældende varer som landbrugsprodukter ikke kunne være omfattet af diagonal kumulation, således at de omhandlede varecertifikater var behæftet med en indholdsmæssig fejl. Toldmyndigheden i første instans traf således sin afgørelse uden at indlede den kontrolprocedure, der er fastsat i artikel 32 i tillæg I til den regionale konvention, og anmodede ikke toldmyndighederne i Kosovo om at kontrollere oprindelsesbevisets overensstemmelse. Toldmyndigheden i første instans havde nemlig ikke »begrundet tvivl« med hensyn til de omhandlede varecertifikaters overensstemmelse, men vished for, at disse certifikater var blevet udstedt i strid med den nævnte konventions bestemmelser, og at den eksporterende kontraherende parts toldmyndigheder ikke kunne attestere den oprindelse, der gjorde det muligt at opnå præferencebehandling.

23 Ifølge den forelæggende ret gælder det, at hvis toldmyndighederne i den importerende kontraherende part, når de opdager en fejl i oprindelsesbeviset, nødvendigvis og obligatorisk er forpligtet til at indlede den kontrolprocedure, der er foreskrevet i artikel 32 i tillæg I til den regionale konvention, og hvis det fremgår af denne procedure, at oprindelsesbeviset er ukorrekt, må det i henhold til toldkodeksens artikel 119, stk. 3, fastslås, at sagsøgeren i hovedsagen ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen.

24 Efter denne rets opfattelse fremgår det ikke klart af toldkodeksens artikel 119, stk. 3, om disse toldmyndigheder, når de opdager en fejl i oprindelsesbeviset, kan fastslå, at dette bevis er ukorrekt, uden at indlede den nævnte kontrolprocedure.

25 På denne baggrund har Veszprémi Törvényszék (retten i første instans i Veszprém) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal [toldkodeksens] artikel 119, stk. 3, […] fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national praksis, hvorefter det kan fastslås, at et oprindelsesbevis er ukorrekt uden at anvende den procedure, der er fastsat i artikel 32 i tillæg I til den regionale konvention […]?«

Om det præjudicielle spørgsmål

26 Med sit spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 119, stk. 3, første afsnit, sammenholdt med artikel 32 i tillæg I til den regionale konvention, skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national praksis, hvorefter toldmyndighederne i den importerende kontraherende part – når et varecertifikat, der er udstedt af myndighederne i et land eller område uden for Unionens toldområde, er behæftet med en åbenbar retlig fejl vedrørende muligheden for, at disse varer kan indrømmes præferencebehandling i henhold til denne konvention – gyldigt kan fastslå, at der foreligger en sådan fejl, uden at indlede den kontrolprocedure, der er fastsat i denne artikel 32.

27 Toldkodeksens artikel 119, stk. 3, første afsnit, bestemmer, at i forbindelse med præferencebehandling af varer, der indrømmes på grundlag af et administrativt samarbejde, der involverer myndighederne i et land eller område uden for Unionens toldområde, udgør disse myndigheders udstedelse af et ukorrekt certifikat en fejl, som principielt ikke med rimelighed kan forventes opdaget som omhandlet i artikel 119 stk. 1, litra a), i denne kodeks.

28 Hvad angår den regionale konvention fastsætter den i henhold til ordlyden af dens artikel 1, stk. 1, bestemmelser om oprindelsen af de varer, der handles med inden for rammerne af de relevante frihandelsaftaler, der er indgået mellem de kontraherende parter i denne konvention, herunder Den Europæiske Union, Republikken Tyrkiet og Kosovo. Tillæg I til den nævnte konvention indeholder de almindelige regler for definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus«. Samme konventions artikel 15, stk. 1, foreskriver navnlig, at varecertifikat EUR.1 er blandt de oprindelsesbeviser, der kan fremlægges, når produkter med oprindelsesstatus indføres til andre kontraherende parter.

29 Artikel 32 i tillæg I til den regionale konvention med overskriften »Kontrol af oprindelsesbeviser« er indeholdt i konventionens afsnit VI med overskriften »Ordninger for administrativt samarbejde«. Denne artikel 32 foreskriver i stk. 1, at »[e]fterfølgende kontrol af oprindelsesbeviser foretages ved stikprøver, og i øvrigt når den importerende kontraherende parts toldmyndigheder nærer begrundet tvivl om dokumenternes ægthed, de pågældende produkters oprindelsesstatus eller opfyldelsen af de øvrige betingelser i denne konvention«.

30 Som det bl.a. fremgår af nævnte artikel 32, stk. 2, 3 og 5, forudsætter den efterfølgende kontrol af oprindelsesbeviser på grundlag af begrundet tvivl, som toldmyndighederne i den importerende kontraherende part måtte have om dokumenternes ægthed, de pågældende produkters oprindelsesstatus eller overholdelsen af de øvrige betingelser i den regionale konvention, et administrativt samarbejde mellem disse toldmyndigheder og den eksporterende kontraherende parts toldmyndigheder som omhandlet i artikel 31 i tillæg I til den regionale konvention i det hele.

31 Den blotte udstedelse af et varecertifikat i henhold til den regionale konvention indebærer imidlertid ikke i sig selv et administrativt samarbejde som omhandlet i denne bestemmelse i sin helhed.

32 Som den ungarske regering og Kommissionen i det væsentlige har gjort gældende i deres skriftlige indlæg, følger det desuden ikke af artikel 32 i tillæg I til den regionale konvention, at toldmyndighederne i den importerende kontraherende part har pligt til systematisk at indlede en procedure til kontrol af oprindelsesbeviset, når de konstaterer, at der foreligger en fejl vedrørende muligheden for, at disse varer kan indrømmes præferencebehandling i henhold til denne konvention.

33 Forpligtelsen til at indlede en sådan procedure foreligger således ikke, når disse toldmyndigheder er i stand til uden videre at fastslå, at oprindelsesbeviset er ukorrekt, uden at det er nødvendigt at foretage en undersøgelse. Dette vil bl.a. være tilfældet, hvis det viser sig, at det varecertifikat, der er udstedt af den eksporterende kontraherende parts toldmyndigheder, er behæftet med en åbenbar retlig fejl vedrørende muligheden for, at disse varer kan indrømmes præferencebehandling i henhold til den regionale konvention.

34 Det fremgår i øvrigt af bemærkningen med overskriften »Artikel 33 – Afvisning af præferencebehandling uden verifikation« i Kommissionens meddelelse 2007/C 83/01 om de forklarende bemærkninger til pan-Euro-Middelhavsprotokollerne om oprindelse (EUT 2007, C 83, s. 1), at oprindelsesbeviset betragtes som »uanvendeligt«, når de varer, som et varecertifikat EUR.1 eller EUR-MED vedrører, ikke falder ind under præferenceordningen. I et sådant tilfælde må det pågældende certifikat derfor anses for uanvendeligt, uden at det er nødvendigt at henvende sig til toldmyndighederne i den eksporterende kontraherende part.

35 I den foreliggende sag har den forelæggende ret fremhævet, at det er ubestridt mellem parterne i hovedsagen, at diagonal kumulation i henhold til de gældende regler ikke fandt anvendelse på de i hovedsagen omhandlede varer, dvs. friske mandariner med oprindelse i Tyrkiet og afsendt fra Kosovo til Ungarn, således at de omhandlede varecertifikater, der var udstedt af toldmyndighederne i Kosovo, var behæftet med en fejl.

36 Hvad angår konsekvenserne af en fejl begået af de kompetente toldmyndigheder foreskriver toldkodeksens artikel 119, stk. 1, at hvis det beløb, der svarer til den oprindeligt meddelte toldskyld, som følge af en sådan fejl var lavere end det skyldige beløb, ydes der godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløb, forudsat at debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen, og at vedkommende handlede i god tro. I henhold til denne kodeks' artikel 119, stk. 3, første afsnit, anses et ukorrekt certifikat udstedt af myndighederne i et land eller område uden for Unionens toldområde for at udgøre en fejl, der ikke med rimelighed kunne forventes opdaget som omhandlet i denne artikels stk. 1, når præferencebehandlingen af varerne indrømmes på grundlag af en ordning med administrativt samarbejde med disse myndigheder.

37 Som Kommissionen har anført, er formålet med disse bestemmelser at beskytte debitors berettigede forventning og at fastsætte betingelserne for, hvornår fejl begået af de kompetente toldmyndigheder skaber en berettiget forventning hos debitor.

38 De nævnte bestemmelser, og navnlig toldkodeksens artikel 119, stk. 3, første afsnit, har derimod ikke til formål at fastlægge de betingelser, hvorunder det administrative samarbejde mellem de pågældende toldmyndigheder skal gennemføres. I virkeligheden begrænser denne bestemmelse sig til at kvalificere en fejl, som et varecertifikat, der er udstedt af myndighederne i et land eller område uden for Unionens toldområde, er behæftet med, som en fejl, der ikke med rimelighed kunne forventes opdaget, når præferencebehandlingen af varerne indrømmes på grundlag af en ordning med administrativt samarbejde, der involverer disse myndigheder.

39 Denne bestemmelse er derfor ikke som sådan til hinder for, at indførselsmedlemsstatens toldmyndigheder fastslår, at det varecertifikat, der anvendes som oprindelsesbevis for en vare, er behæftet med en åbenbar retlig fejl med hensyn til muligheden for, at denne vare indrømmes præferencebehandling i henhold til den regionale konvention, uden imidlertid at indlede den procedure for administrativt samarbejde, der er fastsat i artikel 32 i tillæg I til denne konvention.

40 For alle tilfældes skyld bemærkes det, at når et varecertifikat, der – uden for rammerne af en administrativ samarbejdsordning – er udstedt af myndighederne i et land eller område uden for Unionens toldområde i forbindelse med præferencebehandlingen af varer, viser sig at være ukorrekt, finder den retlige formodning, der er indført ved toldkodeksens artikel 119, stk. 3, første afsnit, hvorefter udstedelsen af et sådant certifikat anses for at udgøre en fejl, som debitor ikke med rimelighed kunne forventes at opdage, ikke anvendelse, og det skal derfor undersøges, om denne debitor faktisk med rimelighed kunne forventes at have opdaget fejlen eller ej, således som det er fastsat i denne kodeks' artikel 119, stk. 1.

41 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 119, stk. 3, første afsnit, sammenholdt med artikel 32 i tillæg I til den regionale konvention, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en national praksis, hvorefter toldmyndighederne i den importerende kontraherende part – når et varecertifikat, der er udstedt af myndighederne i et land eller område uden for Unionens toldområde, er behæftet med en åbenbar retlig fejl vedrørende muligheden for, at disse varer kan indrømmes præferencebehandling i henhold til denne konvention – gyldigt kan fastslå, at der foreligger en sådan fejl, uden at indlede den kontrolprocedure, der er fastsat i denne artikel 32.

Sagsomkostninger

42 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 119, stk. 3, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, sammenholdt med artikel 32 i tillæg I til den regionale konvention om pan-Euro-Middelhavsregler for præferenceoprindelse, godkendt på Den Europæiske Unions vegne ved Rådets afgørelse 2013/94/EU af 26. marts 2012,

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for en national praksis, hvorefter toldmyndighederne i den importerende kontraherende part – når et varecertifikat, der er udstedt af myndighederne i et land eller område uden for Den Europæiske Unions toldområde, er behæftet med en åbenbar retlig fejl vedrørende muligheden for, at disse varer kan indrømmes præferencebehandling i henhold til denne konvention – gyldigt kan fastslå, at der foreligger en sådan fejl, uden at indlede den kontrolprocedure, der er fastsat i denne artikel 32.

Underskrifter